1e Jaargang, nummer 16, 29 juni 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Bespreking van het boek Ewa, Bespreking van het boek Rivieren, en Korte bespreking De Saambinder 1960

BESPREKING VAN HET BOEK EWA

Zonder twijfel is de man het belachelijkste verschijnsel wat er vandaag de dag op deze planeet rondloopt. Het is een karikatuur van wat de man oorspronkelijk was. Als je verbaasd bent over deze stelling mag je je afvragen of je nog wel helemaal bij bent.

Het boek Ewa in de nieuwe bijbel is als een grote tocht langs de grote oerwoudsrivier. Het is qua aantal hoofdstukken het langste boek in de bijbel, 57 hoofdstukken.

Het boek begint te vertellen over de paradijselijke natuur en hoe de mens ervan is afgeweken.

Alles is overmoedig en overmatig gekristalliseerd in deze wereld door het mannelijke superioriteits-syndroom, een zware hersenziekte. Het is de vrucht van de zonde. Hiertegen strijdt het boek Ewa, en spoort aan tot de geestelijke buffeljacht tegen dit syndroom. De aarde is een koorts van kortzichtigheid, en daarom moeten de reuzen komen, de grotere contexten.

Bluf die zijn weerga niet kent, dat is wat de man vandaag de dag is en voorstelt. Of ze nu de goeiige gul spelen of de grote heerser.

Het boek wijst op het belang van de oerwoudsbloemen aan de zijden van de rivier die wijzen op het cirkelmatige, de levenscyclussen, het veranderen van gezichtspunt, wat ook weer een beeld is van de exegese.

In het boek zien we de nazi's achter het volk des Heeren jagen, maar zij zullen omsloten worden door de zee.

In de zee is er een strijd tussen willen en kennen. De mens moet de zee over om tot de profetische kennis te komen, en zijn ego, zijn lagere wil, in de zee achter laten. Men heeft hiervoor een strijd met zowel het beest van de zee als het beest van de aarde. Het vlees zal uiteindelijk niets dan zeeschuim zijn. (Ewa 39:9)

Ook moeten we zelf als de zee zijn, de tijen leren kennen. Alle werken der mensen zullen door de zee gekeurd worden, en alleen het hemelse werk zal overblijven. Dat zijn de eilanden waar het overblijfsel toe dient te gaan. Dit hele proces wordt door het boek beschreven. Het is het proces van komen van hoofdkennis tot hartkennis, tot het natuurhart, wat door de oerwoudsbloem wordt uitgebeeld. De exodus is niet iets rechtlijnigs, maar een cyclus.

BESPREKING VAN HET BOEK RIVIEREN

Laat de mensen maar praten. Het is slechts de mond der mensen, maar wij leven door de hemelse mond.
Rivieren 3:12

Wat betekent het door de hemelse mond te leven ? Het Woord mag niet statisch zijn. Het mag geen dode letterdienst en namendienst zijn. We mogen omgang hebben met het Woord. Het Woord mag tot ons spreken als in een levende relatie. Het is dus niet zomaar een relatie met een dood boek. Het Woord moet vruchtbaar zijn, anders is het dood. Het Woord moet kunnen groeien en bloeien. Pas er voor op dat het Woord niet uit proportie gaat. Het Woord is geen bluffer.

Wat is er toch met de mens aan de hand vandaag de dag ? Er zouden vreemde merktekenen op de mens verschijnen. Je ziet hoe velen zich vandaag de dag tot de nek laten tattoeren, hun lichaam verwoestende. Je ziet hoe mannen die niet om scholing geven schubben op hun buik proberen te kweken, rimpels. We hebben er eerder over gesproken. Dat is echt iets van deze tijd, een nieuwe generatie. Als ze geen geld hebben voor een stropdas, geen brein hebben voor een hooggeplaatste baan, dan maar door ander bedrog, om toch oud en machtig proberen over te komen, door hun buikschubben en buikrimpels, kijken wie er in trapt. Het zijn heksentrainingen, hagtrainingen. Mensen worden tot vissen, maar dan op een hele verkeerde manier.

Och ziet u, ze vereren het oude en dode woord wat ze van kracht hebben beroofd door hun vreemde, zonderlinge tradities. Mensen smeren zich zelfs in met poep om de aandacht te trekken tegenwoordig. Wat is er met de mens aan de hand ? Alles doen ze om maar de aandacht te trekken. Daarin willen ze de grenzen verleggen. Schaamteloos zijn

ze bezig het vieze te verkopen. Ze hebben alles omgedraaid. Het trekt degenen aan die niets meer om het leven geven. Het trekt het goorste tuig aan, die er ook wel een handeltje in zien. Mensen leven vandaag de dag van de krachten van de dood. Het is de vrucht en het loon van de zonde. In deze wereld moeten kinderen opgroeien, en ze moeten het normaal vinden. Vandaar dat vele kinderen moeilijk opvoedbaar zijn. Ze voelen wel aan van binnen dat het niet klopt. Ze zijn op een gevaarlijke en absurde kermis terechtgekomen die hen willen uitbuiten, hun zielen willen meesleuren op een trip.

Daarom zegt hoofdstuk 4 van het boek Rivieren ook in vers 1 :

'Nee, je kunt niet alles geloven wat je ziet. Dit is een planeet van gezichtsbedrog.'

Dan zeg ik : 'Dank U voor Uw Woord, oh Heer, dat U ons nog waarschuwt, want de mensen doen dat bijna niet meer.' Ze waarschuwen juist tegen het goede, tegen de hemelse kennis. Juist, ze hebben alles omgedraaid. Daarom moeten wij terugkeren tot de Heere, tot de bron des levens. Dat is terugkeren tot het hemelse Woord, niet zomaar het hemelse Woord, maar de hemelse mond waarmee je kunt communiceren. Dat is het terugkeren tot de bron van de hemelse kennis, en die is eeuwig, terwijl de mensen en hun menselijke kennis maar tijdelijk is, vergankelijk. Oh, in wat voor armoede is de mens, en hoe zijn ze aan verdwazing ten onder gegaan. Allemaal hebben ze hun schepen op de zondvloed gebouwd, maar er zullen meerdere zondvloeden komen. Steeds meer schepen zullen afvallen, door de stroom meegesleurd en verwoest worden.

Wij hebben ons schip alleen in het hemelse Woord, wat als een visnet tot ons is gekomen. Daar spreekt het boek Rivieren over.

Als wij uiteindelijk zijn opgenomen, aan land zijn gekomen, dan moeten we dieper de wildernis ingaan. De opname moet namelijk uitgewerkt worden, net als het geestelijke.

Leren afstemmen op het hemelse is van belang. In het boek Rivieren moet de mens op zoek naar het hemelse oor, wat een eeuwige waterval is. Het paradijs vindt men niet zomaar, maar in het geheimenis van de herschepping van het geheugen, waar het boek over spreekt.

Het geheugen is allereerst op de mens afgezonden als een beest wat hem verslindt, maar hierin wordt de mens wedergeboren en komt de mens tot inzicht.

Het boek gaat over de strijd met herinneringen, en waar het de mens naartoe zal leiden. Het boek Rivieren is hiertoe oorlogsonderwijs.

Zo komen we uiteindelijk aan in het kamp van de hemelse vergetelheid waar het verleden nog slechts een tent is.

KORTE BESPREKING DE SAAMBINDER 1960

De predikant A. Vergunst (1926-1981) stelt in de Saambinder van 1960 dat de ware schoonheid niet in vertoon van aardse pracht en praal, maar in de nederigheid van de nameloos diepe armoede te vinden is. Hierin ligt het heil voor de kerk, niet in de opgesierde Jezus die de vrome wereld wil hebben, stelt A. Vergunst. (22/12) Net als Kersten en Calvijn streed hij tegen de sier-Jezus.

De predikant G.A. Zijderveld (1910-1992) stelde dat we daarom doodsarm in onszelf moeten zijn en Johannes de Doper moeten navolgen in zijn 'God moet wassen, ik moet minder worden.' (3/11)
